

O gminie

Autor: Robert Myjak
niedziela, 06 czerwca 2004

Gmina Borowa położona jest w północno-zachodniej części województwa podkarpackiego w Kotlinie Sandomierskiej. Jest jedną z dziesięciu gmin powiatu mieleckiego. Zajmuje powierzchnię 55,47 km², którą zamieszkuje 5686 mieszkańców. W granicach administracyjnych gminy leży 10 sołectw: Borowa, Gliny Małe, Gliny Wielkie, Górki, Łysakówek, Orłów, Pławo, Sadkowa Góra, Surowa, Wola Pławska. Największe z nich to Borowa, na terenie, której znajduje się siedziba władz samorządowych.

{jgxtimg title:=[Podział administracyjny gminy] src:=[images/stories/mapa_gminy.jpg] width:=[250]}

Liczba mieszkańców w poszczególnych sołectwach (na dzień 30-06-2007 r.).

Sołectwo	Liczba mieszkańców
----------	--------------------

Borowa	1 584
--------	-------

Gliny Małe	660
------------	-----

Gliny Wielkie	369
---------------	-----

Górki	521
-------	-----

Łysakówek	321
-----------	-----

Orłów	265
-------	-----

Pławo
582

Sadkowa Góra
836

Surowa
282

Wola Pławska
266

Początki osadnictwa prehistorycznego na terenie Borowej sięgają okresu mezolitu, który datuje się na około 8-5 tys. lat p.n.e., zaś w materiałach piśmiennych Borowa wzmiankowana była po raz pierwszy w 1388 roku, kiedy to sędzia ziemski krakowski Drogomir uposażył parafię. W roku 1374/5 był starostą sandomierskim, a od drugiej połowy 1376 r. sędzią ziemi krakowskiej. W XV wieku właścicielami wsi byli kolejno Jan Cebrowski herbu Ołobok, a od 1506 roku Feliks Borowski z rodu Skarbków. Ta rodzina władała Borową przez trzy wieki. Obecny kościół, który był pierwotnie drewnianą świątynią pod wezwaniem Św. Jakuba, został wzniesiony z fundacji właścicielki Józefy Skarbek - Borowskiej w 1893 roku. Pierwsza wzmianka o szkole parafialnej pochodzi z 1595 roku. Rozwój osadnictwa na obszarze gminy Borowa do połowy XVII wieku był zróżnicowany, co uzależnione było w dużym stopniu od przebiegu szlaku handlowego, biegnącego doliną Wisłoki, i łączącego Sandomierz i Wiślicę z Węgrami. Z dziejów Borowej dowiadujemy się, że obszar ten był często nawiedzany przez powodzie, pożary i epidemie. Klęski te z pewnością hamowały rozwój wsi i okolic. Pod koniec XIX wieku podjęto budowę wałów przeciwpowodziowych, co w rezultacie ograniczyło groźbę zalewania Borowej i okolicznych wiosek.

Historia i materiały źródłowe mówią o licznych wydarzeniach historycznych, które dokonywały się na obszarze obecnej gminy. Po 1783 roku zaczęli osiedlać się koloniści austriaccy i to oni założyli kolonię Schonanger (od 1945 Orłów). W okresie powstań narodowych w latach 1831 i 1863 okolice Borowej i Górek stanowiły punkty przerzutu broni i ochotników z Galicji do Królestwa. W czasie I wojny światowej na terenach obecnych miejscowości gminy toczono ciężkie walki, sama Borowa była okupowana przez wojska rosyjskie. Odzyskanie niepodległości przez Polskę trwale zostało wpisane w dzieje naszej lokalnej Ojczyzny. Na 20-lecie rocznicy tego wydarzenia mieszkańcy posadzili wówczas drzewa - dęby wolności. Do czasów obecnych zachowały się trzy takie drzewa. Jeden dąb rośnie w Pławie, a dwa w Borowej i są nie tylko żywą kartą historii, ale także pięknymi okazami w istniejącym drzewostanie. W czasie ostatniej wojny działały tu oddziały AK i BCH. Pod koniec okupacji hitlerowskiej Borowa została zbombardowana przez Niemców i w miejscu tego tragicznego wydarzenia, w centrum Borowej został wybudowany pomnik oddający cześć ofiarom wojny.

Okres powojenny gminy i jej mieszkańców związany był z rozwojem przemysłu w Mielcu. Obecnie gmina Borowa jest gminą typowo rolniczą. Gospodarka indywidualna charakteryzuje się dużym rozdrobnieniem, gdzie średnia wielkość gospodarstwa rolnego wynosi 3,5 ha przy ogólnej liczbie użytków rolnych 4 467 ha. Warunki glebowe sprzyjają uprawie roślin nasiennych głównie zbóż oraz roślin okopowych. Na terenie gminy prowadzone są także uprawy specjalistyczne. Rolnicy doskonale radzą z uprawą kwiatów i warzyw. Gmina osiąga dobre wyniki w produkcji trzody chlewnej i bydła. Zdobyte doświadczenie w prowadzeniu upraw, hodowli oraz potencjał ludzki stwarzają dogodne warunki do rozwoju przemysłu rolno-spożywczego.

Gmina Borowa posiada dobrze rozwiniętą infrastrukturę społeczną. Na terenie gminy obecnie znajduje się: 4 szkoły podstawowe, 2 gimnazja, ośrodek zdrowia wraz z filią, apteka, urząd pocztowy, komisariat policji, ośrodek kultury, gminna biblioteka z dwoma filiami, obiekty sportowe.

We wrześniu 2002 roku uruchomiona została przeprawa promowa przez Wisłę w Glinach Małych. Królowa Polskich Rzek nie tylko łączy sąsiadujące ze sobą gminy: Borową i Połaniec, ale także wpływa korzystnie na ożywienie stosunków społeczno- gospodarczych tych gmin. Duży wpływ na rozwój lokalnej gospodarki mają małe i średnie przedsiębiorstwa. Obecnie na terenie naszej gminy 130 podmiotów prowadzi aktywną działalność. W strukturze branżowej tych podmiotów dominuje handel, działalność produkcyjna i budownictwo. Dużym atutem gminy jest posiadanie pomieszczeń i obiektów, które mogą zostać zagospodarowane na cele produkcyjne i produkcyjno- usługowe, a dobrze rozbudowana infrastruktura techniczna i komunikacyjna oraz polityka podatkowa gminy czynią ją atrakcyjną i przyjazną dla potencjalnych inwestorów.

Odwiedzając Gminę Borowa można zachwycić się pięknem malowniczego, nadwiślańskiego krajobrazu oraz obiektami zabytkowymi, które stanowią nierozzerwalny element tutejszego krajobrazu. Szczególną uwagę należy zwrócić kościół murowany w Borowej, oficynę dworską z XIX w. w Borowej, zespół dworski w Sadkowej Górze oraz zabudowania (domy mieszkalne) kolonistów austriackich w Orłowie. Swoisty klimat stwarzają kapliczki, pomniki i krzyże przydrożne stanowiące element kultury materialnej.

Miłośnikom przyrody proponujemy tereny łowieckie zarządzane przez Koło Łowieckie "Bażant" bogate w różne gatunki zwierzyny i ptactwa. Amatorom wędkowania spodoba się tereny wzdłuż rzek, które są niemałą atrakcją dla wędkarzy.